

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה

תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת [שם חסוי]¹

בעניין חשבונו של Solomon M. Grünberg

מס' תביעה: 005351/AY

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של [שם חסוי], שם נעורים - [שם חסוי] (להלן "התובעת"), לחשבונו של [שם חסוי]². פסיקה זו מתייחסת לחשבונו של סלומון מ' גרינברג (להלן "בעל החשבון") בסניף זינבה של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל ההחלטות בנוגע למענקים מתפרסמות, אולם במקרים בהם התובע ביקש לשמור על חסיון, כמו במקרה זה, שמות התובע, כל קרובי משפחתו של התובע, למעט בעל החשבון, וכן שם הבנק נותרו חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעת

התובעת הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כאביה, סלומון גרינברג, אשר נולד ב 30 ביולי 1927 בבוקרשט (רומניה) והיה נשוי ל-[שם חסוי], שם נעורים - [שם חסוי], באותה העיר. התובעת ציינה עוד כי בין השנים 1939 ו-1941, המשפחה, שהיתה יהודית, נמלטה מרומניה לשוויץ, אולם הם גורשו בסופו של דבר משוויץ ונאלצו לחזור לרומניה. התובעת ציינה כי עם שובם, הם מצאו כי כל רכושם נלקח. התובעת ציינה עוד כי אביה היה אסיר במחנה עבודת כפייה בין השנים 1942 ו-1944. לפי דברי התובעת, לאחר שחרורו, לא יכול היה אביה ללמוד נוכח החוקים של המשטר הקומוניסטי והוא התחיל לעבוד במפעל דפוס, ומאוחר יותר עבור משרד המכס, לפני שנאלץ לפרוש טרם זמנו בשל מחלת הסרטן. התובעת ציינה כי המשפחה עלתה לישראל ב-1992 וכי אביה נפטר ב-1994. התובעת ציינה עוד כי אביה סיפר לאישתו לעיתים תכופות כי קיים חשבון בשוויץ. במהלך שיחה טלפונית עם ה-CRT ב 28 בינואר 2003, ציינה התובעת כי היא לא ידעה אם אביה נשא שם אמצעי. התובעת הסבירה גם כי בבעלות סבה, [שם חסוי], היה בית דפוס עם חנות ספרים הממוקמת בקומת הקרקע ברחוב Matei Voevod, וכן דירה בקומה השניה ברחוב Georgi Marinescu בבוקרשט. התובעת הגישה את תעודת הפטירה של אביה, המציינת כי הוא נולדה בבוקרשט ב 30 ביולי 1927, ל-[שם חסוי], וכן תעודה שהוצאה על ידי הממשלה הרומנית, המציינת כי אביה היה אסיר במחנה עבודות כפייה בין ה-10 באפריל 1942 וה-21 באוגוסט 1944. התובעת הגישה גם את תעודת הלידה שלה, שהוצאה בבוקרשט ב-20 ביוני 1959, המציינת כי היא בתם של סלומון ו-[שם חסוי] גרינברג. התובעת ציינה כי היא נולדה ב-17 ביוני 1959 בבוקרשט.

¹ התובעת סיפקה את שמה וחלק משמות קרוביה אך ורק באותיות עבריות בטופס התביעה. לצורך החלטה כתובה זו, ה-CRT ערך תעתיק של שמות אלו לאותיות לטיניות. עם זאת, לצורך התאמתם של השמות המופיעים בטופס התביעה עם השמות המצוינים בבסיס הנתונים של הבנק, השתמש ה-CRT בבסיס הנתונים שהוקם על ידי יד ושם, ישראל, אשר סיפק גרסאות שונות באותיות לטיניות עבור כל אחד מהשמות.

² ה-CRT ידון בתביעה לחשבונות אלה בהחלטה נפרדת.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות כרטיס לקוח ותדפיס ממאגר נתונים של הבנק ביחס לחשבונות ממוספרים. לפי רשומות אלו, בעל החשבון היה סלומון מ' גרינברג, שהתגורר ברומניה. רשומות הבנק מצביעות על כך כי לבעל החשבון היה חשבון ממוספר מסוג בלתי ידוע, מספר 7481. רשומות הבנק אינן מציינות מתי נסגר החשבון האמור, או למי הוא שולם והן גם אינן מציינות את ערך החשבון.

רואי החשבון שביצעו את הבדיקה בבנק בכדי לזהות חשבונות של קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקיבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), לא מצאו את החשבון הזה במערכת החשבונות הפתוחים של הבנק, ולפיכך הם הניחו כי הוא נסגר. רואי החשבון ציינו כי לא קיימת כל ראיה לכל פעילות בחשבון לאחר שנת 1945. ברשומות הבנק לא קיימת כל ראיה לכך שבעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקיבלו לידהם את יתרתו.

בחינת ה CRT

זיהוי בעל החשבון

השם של אבי התובעת מתאים לשמו של בעל החשבון שלא פורסם. התובעת זיהתה את מקום מגוריו של אביה, המתאים למידע הבלתי מפורסם ביחס לבעל החשבון לפי רשומות הבנק. ה-CRT מצייין כי רשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו ומדינת מגוריו. בתמיכה לתביעתה, הגישה התובעת מסמכים רבים, כולל תעודת הפטירה של אביה, המציינת כי הוא נולד בבוקרשט ב 20 ליולי 1927 ל-[שם חסוי], וכן תעודה שהוצאה על ידי הממשלה הרומנית, המציינת כי אביה היה אסיר במחנה עבודות כפיה בין ה-10 באפריל 1942 וה-21 באוגוסט 1944. התובעת הגישה גם את תעודת הלידה שלה, שהוצאה בבוקרשט ב-20 ביוני 1959, המציינת כי היא בתם של סלומון ו-[שם חסוי] גרינברג. המסמכים שהוגשו על ידי התובעת מספקים ראיה עצמאית לכך שהאדם הנטען להיות בעל החשבון התגורר במדינה המצוינת ברשומות הבנק כמדינת מגוריו של בעל החשבון. ה-CRT מצייין כי התביעה האחרת לחשבון אלו נדחתה מאחר והתובעים הללו ציינו מדינת מגורים אחרת ממדינת המגורים של בעל החשבון. בהתחשב בכל הנסיבות הללו, ה-CRT מגיע למסקנה כי התובעת זיהתה באופן מספק את בעל החשבון.

מעמד בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעת הוכיחה באופן מספק כי בעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת ציינה כי בעל החשבון היה יהודי וכי הוא ובני משפחתו נמלטו מרומניה לשוויץ. התובעת ציינה עוד כי כאשר הם גורשו משוויץ, הם נאלצו לחזור לרומניה וכי אביה נאסר מאוחר יותר והושם במחנה עבודות כפיה בין ה-10 באפריל 1942 ל-21 באוגוסט 1944.

קשר משפחתי עם בעל החשבון

התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה קרוב משפחתה, באמצעות הגשת מסמכים, ביניהם תעודת הלידה שלה, המוכיחים כי בעל החשבון היה אביה.

בעניין תשלום בעבר של הכספים

הואיל והחשבון המשיך להתקיים לאחר מלחמת העולם השנייה, הואיל ולא קיימת כל ראיה לתשלום החשבון לידי בעל החשבון; וכי בעל החשבון ויורשיו לא היו יכולים להשיג מהבנק מידע ביחס לחשבונות לאחר מלחמת העולם השנייה, וזאת בשל מדיניותם של הבנקים השוויצרים שלא לגלות או לגלות באופן חלקי בלבד נתוני חשבונות במסגרת תשובותיהם לחקירות על ידי בעלי חשבונות, בשל חששו של הבנק מכפל חבויות; ובהתחשב בתחולתן של חוקות (ח), (ט) ו (י) שבסעיף 28 (ראה נספח א') של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ה CRT מגיע למסקנה כי ניתן לקבוע באופן מספק שבעל החשבון או יורשיו לא קיבלו את יתרות החשבון. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה CRT מספר חוקות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קיבלו את היתרה שבחשבונות.

יסוד המענק

ה CRT קבע שיש מקום לפסוק מענק לטובת התובעת. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לאמות המידה המפורטות בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעת הוכיחה באופן מספק שבעל החשבון היה אביה, וקשר זה מצדיק את המענק. לבסוף, ה CRT קבע כי ניתן להניח שלא בעל החשבון ולא יורשיו קיבלו בעבר את הכספים שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון אחד מסוג לא ידוע. בהתאם לסעיף 29 לסדרי הדין, כאשר ערכו של חשבון אינו ידוע, כמו במקרה הנדון, הערך הממוצע של אותו סוג החשבון או סוג דומה לו ב-1945, משמש לצורך חישוב הערך הנוכחי של החשבון נושא ההחלטה. על בסיס חקירות ה-ICEP, ב-1945 היה הערך הממוצע של חשבון מסוג לא ידוע היה 3,950.00 פרנקים שוויצרים. ערכו הנוכחי של סכום זה מחושב על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) לסדרי הדין, כך שסכומו הכולל של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שוויצריים.

היקף המענק

על התובעת לדעת שבהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה CRT ימשיך ויחקור את תביעתה כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שלהם היא זכאית. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה CRT פוסק מענק זה כדי לקבל את אישורו של בית המשפט ואת התשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal

19 נובמבר 2003